

Huzursuzluğun Kökenleri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Matta 10:34–39, Luka 12:13–21, Filipililer 2:5–8, Luka 22:14–30, Matta 23:1–13.*

HATIRLAMA METNİ: “Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır”(Yakup 3:16).

Kavaklar, 15–30 metre yüksekliğe ulaşabilen, çok güzel ağaçlardır. Yazların serin geçtiği soğuk iklimlerde büyüyüp gelişirler. Kerestesi mobilyalarda, ayrıca kibrit ve kâğıt imalatında kullanılır. Kabukları çok besleyici olduğu için, geyikler ve diğer hayvanlar soğuk kış aylarında sıklıkla genç kavak ağaçlarının kabuklarıyla beslenirler. Kavaklar çok fazla güneş ışığına ihtiyaç duyarlar ve kış ayları da dâhil sürekli olarak büyümeye devam ederler. Bu, kış aylarında onları farklı hayvanlar için önemli bir besin kaynağı haline getirir.

Kavak ağaçlarının en bilinen özelliği ise bitki dünyasının en büyük kök şebekelerinden birine sahip olmalarıdır. Toprağın altına yayılan sürgünler hızla büyüyerek geniş bir alanı kaplayan bir kök kolonisi oluştururlar. Kavak ağaçları tek başına olduklarında 15 yıl yaşayabilirler fakat yerin altındaki daha büyük organizma binlerce yıl varlığını sürdürebilir.

Bu haftanın dersinde huzursuzluğumuzun kökenlerinden bazılarını keşfedeceğiz. Bizi İsa’daki gerçek rahatı bulmaktan alıkoyan pek çok şey vardır. Bunlardan bazıları göz önündedir ve fark etmek için çok dikkat gerektirmez. Bazıları ise kavak ağaçlarının toprağın altındaki devasa yapısı gibi görünür değildir. Bizi Kurtarıcı’dan ayıran tavırların ve davranışların her zaman bilincinde olmayabiliriz.

*17 Temmuz Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

İsa Bölünmeye Sebep Oluyor

Anlaşmazlıktan zevk alan çok az sayıda insan vardır. Hepimiz uyum ve huzurun hasretini çekeriz. Kilise ya da enstitülerimizde verilen seminerlerde barış sağlamayı ve anlaşmazlığı çözmeyi öğretiyoruz

Matta 10:34-39 ayetlerini oku. İsa yeryüzüne barış değil kılıç getirmeye geldiğini söylerken ne anlatmak istiyor? İsa'nın "Esenlik Onderi" (Yeşaya 9:6) olduğu göz önünde bulundurulduğunda, bu ne anlama geliyor?

İsa'nın Matta 10:34-39 ayetlerindeki ifadesi, şaşkıncı derecede mantıksız. Seçkin fedailerle çevrilmiş güçlü bir kral değil de yardıma muhtaç bir bebek olarak gelmiş olan, komşulara da düşmanlara da sevgi beslemeyi vaaz eden Kurtarıcı, şimdiye takipçilerine bölünme ve kavga getirdiğini söylüyor. Öğrencileri de, O'nu dinleyenler de, "bu nasıl olabilir?" diye düşünmüş olmalı.

Matta 10:35-39 ayetleri aslında bağlılık ve sadakat ile ilgili. İsa, Mika 7:6 ayetinden alıntı yaparak Kendisini dinleyenleri sonsuzluk için bir seçim yapmaya zorluyor. Bir evlat anne babasını sevmeli ve onurlandırmalıdır. Bu, Musa'nın dağda aldığı yasanın yasal bir gerekliliğiydi. Bu, Allah'ın istediği işleme biçiminin bir parçasıydı fakat buna rağmen, eğer bu sevgi dinleyicinin İsa'ya olan bağlılığına üstün gelecekse, zor kararı vermek gerekli olacaktı. Anne ve baba çocuklarını sevmeli ve onlara bakmalıydı. Fakat bu sevgi ebeveynlerin İsa'ya olan bağlılığının üstüne çıkacaksa, zor kararı vermek gerekli olacaktı. Önce, öncelikli olan şeyler, İsa bu paragrafta bize bunu hatırlatıyor.

İsa bu seçimi üç cümlede net bir şekilde açıklıyor ve bu cümlelerin her birinde layıktır sözcüğünü kullanıyor. Layık olmak yüksek ahlâki standartlara ya da günahı alt etmeye dayanmamaktadır. Layık olmak, kişinin İsa ile olan ilişkisine dayanır. Biz, anne, baba, evlat, diğer her şeyin üzerinde O'nu seçtiğimizde layık oluruz. Biz çarmanın ıstırabını seçerek İsa'yı takip ederiz.

"En büyük arzum, gençlerimizin, kendilerini çarmanı yüklenip İsa'yı takip etmeye yönlendirecek olan bu saf dindarlık ruhuyla aşılandığını görmektir. Siz Mesih'in genç öğrencileri, ilkelerin denetimi altında, paklık ve doğruluk kaftanını kuşanmış olarak ilerleyin. Kurtarıcınız sizi yeteneklerinize en uygun olan ve en yararlı olacağınız mevkiye yönlendirecektir."—Ellen G White, *Testimonies for the Church [Kilise için Tanıklıklar]*, 5. Cilt, s. 87.

Bazen kendimiz tercih etmeden, bazen de gönüllü olarak bir çarmanlı taşırız. Her iki durumda da, çarmanı imanlı bir şekilde taşımamızın anahtarı nedir?

Bencilik

Kavak ağaçları ve büyük toprak altı şebekesinde olduğu gibi, bencilik bizi İsa'daki gerçek rahatı bulmaktan alıkoyan "günah" adındaki dev yeraltı şebekesinin bir parçasıdır. Günahın yaşamlarımızda bulunduğu ifadeler içinde, dışavurumu en kolay olan bencilik gibi görünüyor öyle değil mi? Pek çoğumuz için bencilik nefes almak kadar doğal.

Luka 12:13–21 ayetlerini oku. İsa'nın benzetmesinde altı çizilen sorunu tarif et. Gelecek için plan yapmak bencilik ve Allah'ın krallığına yapılan bir saygısızlık mıdır? Eğer değilse, ya da her durumda değilse, o halde İsa bizi neye karşı uyarıyor?

Bu benzetme sadece Luka'nın müjdesinde bulunuyor ve dinleyenlerden adı meçhul birinin sorduğu soruya cevaben anlatılıyor. Soru miras ile ilgiliydi fakat İsa, kardeşler arasında hakem olma işlevini kabul etmeyerek cevap vermişti. İsa miras sorusuna cevap vermek yerine onun altında yatan daha büyük soruna, bencilik konusuna değinmeyi tercih etmişti. Bizim bireysel davranışlarımızın altında yatan kök yığını göstermek için de derinlere kadar kazmıştı.

Bencilüğün senin yaşamındaki dışavurumlarını düşün. Bencilik Allah ile olan, eşimiz ve ailemiz ile olan, kilise ailemiz ile olan, komşularımız ve iş arkadaşlarımız ile olan ilişkimizi ne şekilde etkiliyor? Filipililer 2:5–8 ayetlerindeki hangi anahtar bulunmaktadır?

İsa'nın benzetmesindeki adı meçhul varlıklı adam, sadece kendi ihtiyaçları ve ihtiraslarına odaklanarak, görünmeyen göksel gerçekleri dikkate almayı unutmmuştu. Allah'ın krallığının temel ilkeleri daha çok, daha iyi ve daha fazlası değildir. Pavlus, İsa'nın bizim vekilimiz olmaya karar vermesine neyin sebep olduğunu işaret etmişti.

Filipililer 2:5–8 ayetleri cömertliğin, alçak gönüllülüğün ve sevginin şablonunu tarif eder. Eğer Allah'a ve diğer insanlara karşı beslediğimiz sevgi, seçimlerimiz ve önceliklerimize yön vermiyorsa, burada kendimize daha çok ambar inşa edecek ama gökte daha az hazine biriktirmiş olacağız (*Matta 6:20*).

Zenginliğe ve maddi varlık sahibi olma arzusuna kapılmak neden çok kolay? Yaşamımızı sürdürmek için hepimiz belirli bir miktar paraya ihtiyaç duysak da, neden ne kadarına sahip olursak olalım her zaman daha fazlasını istiyoruz gibi görünüyor?

İhtiras

İsa'nın çarşıya gerilmesinden önce yeryüzündeki geçirdiği son hafta gerçekleştirdiği hizmetini çalışmak her zaman bir cesaret ve ilham kaynağıdır. Bu çalışma ayrıca huzursuzluk ve ihtirasın insanları nasıl da düşüncesizce konuşmaya ve davranmaya yönlendirdiğini de gösterecektir

Luka 22:14–30 ayetlerini oku ve bu önemli akşam yemeğinde öğrencilerinin aralarında kimin en üstün sayılacağını tartıştığını duyduğunu zaman İsa'nın neler hissetmiş olduğunu düşün (Luka 22:24). Öğrenciler neden bu çok önemli yemeği bir kenara bırakıp kimin üstün olduğu konusuna odaklanmışlardı?

Bizler diğer insanlarla kilisemizde, ailemizde ya da iş yerimizde kimin üstün olduğu konusunda nadiren konuşuruz. Bu konuda çok düşünüyor olabiliriz fakat kim açıkça bu konuda konuşur ki?

İsa'nın takipçilerinden oluşan topluluk içinde bu soru ilk defa sorulmuyordu. Matta 18:1 ayetinde öğrenciler, daha soyut bir çerçevede İsa'ya bu soruyu soruyorlar: “Göklerin Egemenliği'nde en büyük kimdir?” İsa'nın verdiği cevabın içinde örnek bir ders bulunmaktadır. Yanına bir çocuk çağırdı, onu topluluğun ortasına dikti. Topluktakilerin gözleri açıldı, kaşlar kalktı. İsa'nın bu hareketi bir açıklamayı gerekli kılıyordu ve Matta 18:3 ayetinde Efendi şöyle buyurdu: “Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz.”

İsa'daki gerçek rahata kavuşmak için dönüşüm temel derecede önemlidir. Dışarıdan gelecek olan yardıma muhtaç olduğumuzun farkına varırız. Bir anda, kendimize güvenemeyeceğimizi, İsa'ya dayanmamız gerektiğinin farkına varırız. Değerlerimizin ve ihtiraslarımızın dönüşmesini tecrübe ederiz. İsa öğrencilerine şunu diyor: Bu çocuk gibi Bana güvenin ve Bana dayanın. Gerçek üstünlük kendi doğrularınızdan vazgeçmek ve krallığın değerlerini kucaklamaktır.

Maalesef, İsa onlarla son akşam yemeğini yediği sırada öğrenciler bu dersi daha öğrenememiş görünüyorlardı. Çekişmeleri ve rekabetleri bir daha asla tekrarlanmayacak mükemmel bir birlikteliği mahvetmişti.

Yıllarca İsa ile birlikte olmalarına, O'nunla birlikte hizmet etmelerine, O'nun ayağının dibinde O'nu dinleyip O'ndan öğrenmelerine rağmen, bu mu olmuştu? İnsan yüreğinin nasıl da yozlaşmış olduğunun ne kadar üzücü bir örneği! Fakat olumlu tarafından bakarsak, Rabb'in lütfunun her daim var olan gerçekliğini düşün, öyle ki öğrencileri böylesine sefil bir tartışma içine girmiş olsalar da, İsa onlardan vazgeçmedi

Düşün insanlar olarak hepimizin ağına düştüğümüz kendini yüceltme arzusu için çarşıdaki İsa'yı her zaman odağımızda tutmak neden güçlü bir ilaçtır?

İkiyüzlülük

İkiyüzlü kişi, oyun oynayan, aslında olmadığı biri gibi görünmeye çalışan kişidir. Bu sözcük, Matta 23. bölümde, İsa'nın Yahudi dini önderliğinin merkezinde bulunan yazıcıları ve Ferisileri açıkça mahcup ettiği bir konuşmasında yedi defa kullanılmıştır (*Matta 23:13, 14, 15, 23, 25, 27, 29*). Müjdeler bize İsa'nın zina yapanlara, vergi toplayıcılarına, hayat kadınlarına ve hatta katillere lütuf ve bağışlanma sunduğunu gösteriyor fakat O, ikiyüzlülere hiç şefkat göstermemişti (*Matta 6:2, 5, 16, Matta 7:5; Matta 15:7-9; Matta 22:18 ayet-lerindeki ilave pek çok kaynağa da bakın*).

Matta 23:1-13 ayetini oku ve İsa'nın belirttiği, ikiyüzlülerin dört ana özelliğini sırala.

İsa yazıcılara ve Ferisilere dört özellik yakıştırıyor. Milattan sonra birinci yüz yıl Yahudiliğinde Ferisiler muhafazakâr dini sağ görüşü temsil ediyorlardı. Yazılı ve sözlü yasa ile ilgileniyorlardı ve törenlerin saflığını vurguluyorlardı. Öteki tarafta ise Sadukiler bulunuyordu. Çoğunlukla varlık sahibi yöneticilerden oluşan bu topluluk, seçkin rahip sınıfı ile bağdaştırılıyordu. Bir hayli Helenize olmuşlardı (yani Grekçe konuşuyorlardı ve Grek felsefesine aşinaydılar) ve ne yargılamaya ne de ölümden sonra bir yaşam olduğuna inanmıyorlardı. Onları liberaller olarak tanımlayabiliriz. Bu topluluklardan her ikisi de ikiyüzlüydüler.

İsa'ya göre, söylediğimizi yapmıyorsak, aynı standartları kendimize uygulamadan, dini başkaları için zorlaştırıyorsak, diğer insanlardan dini gayretimizi alkışlamalarını bekliyorsak ve sadece göksel Babamız'a ait olan onur ve itibarı talep ediyorsak, biz ikiyüzlüyük.

Sözleri ne kadar sert ve tam yerinde olsa da, İsa'nın ikiyüzlüler dediği bu kişilere verdiği söz, yine de bu ikiyüzlüler için bile sevgi ve ilgi doluydu.

"Tapınağa ve kendisini dinleyen kalabalığa doğru baktığımda Allan Oğlu'nun yüzünde O'nun ilahi şefkati görülür. Acı dolu yüreğiyle ve göz yaşları içinde şöyle haykırır: 'Ey Yerusâlim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yerusâlim! Bir tavuk civcivlerini kanatları altına nasıl toplarsa, ben de kaç kez senin çocuklarını öylece toplamak istedim, ama siz istemediniz. Bakın eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: 'Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!' diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.' "—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 611

İsa'nın burada üstüne basa basa suçladığı ikiyüzlülükten suçlu olman için bir dini önder olman neden şart değildir? Eğer kendimizde varsa bu ikiyüzlülüğü görmeyi nasıl öğrenebiliriz ve ondan nasıl kurtulabiliriz?

Huzursuzluğu Kökünden Skmek

Yuhanna 14:1-6 ayetlerini oku. Kendi huzursuzluğumuz içinde, yüreklerimiz sıkılmasın diye ne yapabiliriz? Ayrışmanın, bencilliğin, ihtirasın, ikiyüzlülüğün üstesinden gelmenin ve gerçek anlamda rahat bulmanın anahtarı nedir?

Huzursuzluğun üstesinden gelmek her zaman İsa ile başlar. O, yol, gerçek ve yaşamdır. Biz medyanın doyurduğu dünyamızda amaçsızca gezinirken doğru yn bilen O'dur; ilahi Yasa Koyucu olarak O, Bizzat yaşayan gerçektir ve O'nun Ruh'u bizi tüm gerçeğe yöneltecek (Yuhanna 16:13). Biz incindiğimizde, yorulduğumuzda, yıprandığımızda, hastalandığımızda ve cesaretimizi kaybettiğimizde, O herhangi bir yaşam değil yaşamın kendisidir. Aslında, O bize bol yaşam vaat etmişti (Yuhanna 10:10). Bu, ebedi evimizi ve ebedi yaşamı kapsamaktadır fakat aynı zamanda burada farklı niteliklere sahip olan bir yaşamı gerekli kılmaktadır. Yaratana elbette şimdi dahi bol bol ve ölçsüz derecede verme kudretine sahiptir.

"Yüreğiniz sıkılmasın", beklenti içinde bir yaşam sürme davetidir. Kendimizi düşmüş hissettiğimizde, O bizi yükseltebilir. Karanlıkla ve günahla mücadele içinde olduğumuzda, bizdeki iyi içine başlamış olan ve aynı zamanda o işi sonlandıracak olan yine O'dur (Filipililer 1:6).

Burada işler ne kadar kötü giderse gitsin (ve evet işler gerçekten kötü giderbilir), bize İsa'da verilmiş olan vaade bir bak. O, bize bir "yer", acılarımızın, huzursuzluğumuzun ve ıstırabımızın sonsuza kadar uzaklaştırılacağı bir yer hazırlıyor. Bize İsa'da verilmiş olan umut budur ve bu umut, kim olursak olalım, nereden geliyor olursak olalım, geçmişimiz ya da bugünümüz ne kadar kirli olursa olsun her birimize verilmiştir.

Anahtar, zayıflıklarımızda, acımızda, kırınlığımızda ve genel düşkün durumumuzda tüm bunlara rağmen O'nun bizi kabul ettiğinin bilincinde olarak bizim Allah'a gelmemizdir. Lütuf işte budur ve bu sebeple eğer onu imanla ararsak onun bize verildiğine inanmalıyız.

Yeremya 3:22 ayetini oku. Allah bizden ne yapmamızı istiyor ve O buna karşılık olarak daha sonra bizim için ne yapacak?

İsa'nın řu sözlerini düşün: "Siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım" (Yuhanna 14:3). Bu, İkinci Geliş vaadinin ne kadar esas ve önemli olduğu hakkında bize ne anlatmalı? Özellikle biz Adventistler için (lm anlayışımıza dayanarak) İkinci Geliş vaadi neden çok değerli?

EK ÇALIŞMA: “Benliğe odaklanmış olan yaşamda büyüme ya da verimlilik olamaz. Mesih’i kişisel bir Kurtarıcı olarak kabul ettiyseniz, kendinizi unutmalı ve başkalarına yardım etmeye çalışmalısınız. Mesih’in sevgisini anlatın, O’nun iyiliğinden söz edin. Ortaya çıkan her görevi yapın. Canların yükünü yüreğinizde taşıyın ve elinizden gelen her türlü şekilde kayıp olanları kurtarmaya çalışın. Mesih’in Ruhu’nu —özverili sevgi ve başkaları için çalışma Ruhu’nu—aldığınızda, gelişecek ve meyve vereceksiniz. Ruh’un lütufları karakterinizde olgunlaşacak. İmanınız artacak, kanaatleriniz keskinleşecek, sevginiz mükemmel hale getirilecek. Pak, asil ve sevgi dolu olan her şeyde Mesih’in suretini gitgide daha fazla yansıtacaksınız.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons [Mesih’in Örnek Dersleri]*, s. 67, 68.

Kilise üyeleri arasındaki meselelerle ilgilenirken, “ilgili tarafların her ikisinin de yürekleri lütfaya boyun eğmediğinde, aralarındaki konuşma saatlerce uzuyor ve kendi zamanları boşa harcanmakla kalmıyor, Allah’ın hizmetkârları da onları dinlemek üzere alıkonuluyor. Oysa gurur ve bencillik bir kenara konulabilirse, beş dakika pek çok zorluğun üstesinden gelmeye yeter.”—Ellen G. White, *Early Writings [İlk Yazılar]*, s. 119.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Bencilliğin üstesinden gelmenin pratik yöntemleri hakkında düşün. Sınıfta birbirinizi sorumlu tutarak bu düşüncelerin gerçeğe dönüşmesini nasıl sağlayabilirsiniz?
- ❷ İhtiraslar tabiatı gereği kötü değerlerdir. Fakat, ihtiras tarafından harcanma tuzağına düşmeden nasıl ne şekilde Allah’tan büyük beklentilere sahip olabilir ya da onları hayal edebiliriz?
- ❸ Pek çoğumuz dışarıda ihtiras, ikiyüzlülük, bencillik ya da kıskançlık göstermiyor. Dış dünyaya sevecen yüzümüzü göstermekte çok becerikliyiz. Fakat kavak ağaçlarının köklerinin oluşturduğu şebeke gibi tüm bu olumsuz özellikler de yüzeyin hemen altında pusuya yatmış bekliyor. Ruh’un rehberlik ettiği karakter dönüşümü gerçekte nasıl görünür? Huzursuzluğun kökeninin üstesinden nasıl gelir ve İsa’daki gerçek rahata nasıl kavuşabiliriz?
- ❹ İkinci Geliş’in önemi hakkındaki Perşembe gününün son sorusu üzerine derinlemesine düşün. Nihayetinde, o olmasa başka ne umudumuz var ki? O olmasa, ölümlerin ancak İkinci Geliş’te gerçekleşecek olan dirilişe kadar uyduğunu göz önünde bulundurursak, İsa’nın ilk gelişinin bizim için ne faydası olurdu?